शिवेन मम सर्वस्वम् अज्ञानानस्य भक्षितं,
इति विज्ञापयामास नृपतिं स पुरोहितः । 185
ततः शिवो ऽब्रवीद्, राजन् आबाल्यात् तापसो ऽभवं,
अनेन 'एव तद् अभ्यर्थ्य ग्राहितो ऽहं प्रतिग्रहं । 186
तदा 'एव 'आभाषितं च 'अस्य मुग्धेन 'अपि सता मया,
रत्नादिषु अनभिज्ञस्य प्रमाणं मे भवान् इति । 187
अहं स्थितस् तव 'अत्र 'इति प्रत्यपद्यत च 'एष तत्,
प्रतिगृह्य च तत् सर्वं हस्ते ऽस्य 'एव मया 'अर्पितं । 188
ततो ऽनेन गृहीतं तत् स्वेहं मूल्येन मे प्रभो,
विद्यते च 'आवयोर् अत्र स्वहस्तलिखितं मिथः । 189
इदानीं च 'एव साहाय्यं परं जानात्य् अतः प्रभुः,
एवं शिवे समाप्तोक्तावु उवाच स च माधवः । 190
मा 'एवम् आदिश, मान्यस् त्वम्, अपराधो मम 'अत्र कः,
न गृहीतं मया किंचिद् भवतो वा शिवस्य वा । 191
पैतृकं धनम् अन्यत्र चिरं न्यासीकृतं स्थितं,
तदा तद् एव च 'आनीतं मया दत्तं द्विजन्मने । 192
सत्यं यदि न तत् स्वर्णं न च रत्नानि तानि, तत्
रीतिस्फटिककाचानां प्रदानाद् अस्तु मे फलं । 193
निर्व्याजहृदयत्वेन दाने च प्रत्ययो मम
दृष्ट एव, 'अवतीर्णो ऽस्मि यद् रोगम् अतिदुस्तरं । 194

Digitized by Google